

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Archdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 1. Sectarij refelluntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

CAPUT II.

De Fide, Operibus, Gratia, & predestinatione.

§. I. Sectarii refelluntur.

I. **D**ocent primò Catholici, Fidem, & bona Opera peccatorem disponere ad justificationem, & gratiam primam, quâ transfertur à statu peccati ad statum gratiæ, & filiorum Dei.

Docent secundò, Per Fidem, & bona opera justum mereri justificationem secundam, sive augmentum gratiæ, & justitiæ semel acquiratæ, adedòque digna esse mercede, mediante tamen semper gratiâ & meritis Christi, *Trid. sess. 6. cap. 8.*

Contrà docent tam Lutherani, quam Calvinistæ, solam Fidem ad salutem & justitiam sufficere. Bona opera ad salutem neque necessaria esse, neque utilia: Imò omnia justorum opera esse peccata, & illos tantùm esse justos per justitiam Christi illis imputatam.

Visa est Voetio cum quibusdam modernis Sectariis, nimis cruda, ac rigida hæc suorum Prophetarum Lutheri, & Calvinii oracula. Illa igitur ipsi novo Spiritus afflatu sic reformanda censuerunt, ut per bona Opera obtineatur aliqua justificatio, non quidem in hac vita, sed saltem in futura. Sed hoc ipsum ut nimis laxum contrario Spiritu damnat Samuel Maresius, & acerbè exprobrat Voetianis, *Illos plusquam mediam partem victoria Papistis concedere.* Ita loquitur in suis Diatribis de statu afflicto modernæ Theologiae

ologix apud Confederatos pag. 8.

Sed patent priora quæ retulimus dogmata, ex
 ipsis Calvinii verbis referentis tam suam, quam
 Lutheri doctrinam *lib. 1. de libero arbitrio pag. 141.*
 Peccare justos etiam in operibus bonis, & bona
 opera esse ex se mortalia peccata (ait) : nihil
 est in istis verbis quod non simpliciter, & citra
 ullam figuram verum sit. Item Lutherus, *in*
confut. Latomi fol. 220. Omnis justitia est im-
 munda, omne opus bonum peccatum. Deni-
 que Calvinus *in antidot pag. 291.* In eo differt à
 Lege Evangelium, quia non sub conditione
 operum, sicut illa, sed ex fide vitam promittit.
 Et hæc est communis Sectariorum confessio,
 quæ juxta traditam cap. 1. Methodum clarè &
 solidè confutatur hoc argumento.

2. Illa doctrina est hæretica quæ adversatur
 Scripturis ex sensu primitivæ Ecclesiæ, uti om-
 nes Sectarii admittunt. Sed hæc doctrina adver-
 satur Scripturis ex sensu primitivæ Ecclesiæ :
 Ergo hæc doctrina est hæretica.

Scripturæ adversari ostenditur ex Evangelio,
 ubi præter Fidem requiritur observatio Manda-
 torum. *Matth. 19. Si vis ad vitam ingredi serva*
mandata. Et de mercede dicitur *Matth. 20. Voca*
operarios & redde illis mercedem. Et *Matth. 5. v. 12.*
Gaudete & exultate quia merces vestra copiosa est in
caelis. Eodem modo de merito & mercede bono-
 rum operum loquitur Apost. ad *Rom. 2. v. 6.*
Deus, reddet unicuique secundum opera sua. Et *1. ad*
Cor. 3. v. 8. Vnusquisque propriam mercedem accipiet
secundum suum laborem. Frustrâ insuper diceretur
1. Ioan. 3. v. 14. Qui non diligit manet in morte,
 si sola fides ad vitam, & salutem sufficeret.

Denique Apostolus Jacobus suæ epist. c. 2. v.
 20. apertè declarat, *Fidem sine operibus mortuam*
 esse

esse.... Et ex operibus justificari hominem, & non ex fide. Si dicat Sectarius Epistolam D. Jacobi Canonicam non esse, jubeatur id ex Scripturis probare, juxta methodum primam supra assignatam.

3. Si in oppositum adferat Apostolum Paulum *ad Rom. 2.* ubi dicit, nos gratis justificari, & sine operibus legis. Respondetur Apostolum agere de operibus legis ceremonialibus, quibus Judæi se coram Deo justos reddi, falsò existimabant. Nostram autem doctrinam apertè tradit idem Apostolus *ad Rom. 2. v. 13.* *Non enim auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur.*

4. Sensum primitivæ Ecclesiæ circa has Scripturas Luthero & Calvino è diametro contrarium esse, ex testimoniis SS. Patrum, qui in primitiva Ecclesia floruerunt, nunc manifestè declaro.

S. Augustinus *lib. de fide & operibus cap. 14.* Jam, inquit, illud videamus quod excutiendum est à cordibus religiosis, ne malâ securitate salutem suam perdant, si ad eam obtinendam solam fidem sufficere putaverint.

Idem in *epist. 105. ad Sixtum.* Sicut merito peccati tanquam stipendium redditur mors, ità merito justitiæ tanquam stipendium vita æterna.

S. Cyprianus *libro de unit. Eccles. circa medium.* Justitiæ opus est, ut promereri quis possit Deum, præceptis & monitis ejus obtemperandum est, ut accipiant merita nostra mercedem.

S. Ambrosius *lib. 1. de offic. cap. 35.* Nonne evidens est Meritorum aut præmia aut supplicia post mortem manere.

S. Basilii *Orat. in init. proverb.* Omnes qui viam Evangelicam incedimus mercatores sumus,

mus, per opera mandatorum nobis possessionem
caelestium comparantes.

S. Cyrillus *lib. 10. in Ioan. c. 18.* Quod autem
fides ad salutem non sufficiat, Christus etiam
discipulis ostendit, tu credis quia unus est Deus.

5. Ex his adeò manifestis hoc tantum modo
potes concludere. Vel Scriptura erravit cum
primitiva Ecclesia, vel uunc errat doctrina Lu-
theri & Calvini in terminis illis contraria. Sed
nec Scriptura, nec primitiva Ecclesia errarunt,
ut ipsi fatentur. Ergo erronea est hæc Lutheri
& Calvini doctrina, & consequenter tota eo-
rum secta, quæ huic doctrinæ adhæret.

6. His ita probatis, corruunt alii errores,
maximè Calvini inde consequentes, ut, 1. Ho-
mines independentes à suis operibus prædesti-
nari ad gloriam, vel reprobati ad pœnas æter-
nas.

2. Christum pro omnibus mortuum non esse,
sed pro solis electis & prædestinatis. Contra
apertam Scripturam 2. ad Cor. 5. v. 15. *Christus*
pro omnibus mortuus est.

3. Deum non omnibus dare gratiam, sed solis
prædestinatis. Contrà illud Apost. *Deus vult om-
nes homines salvos fieri, quantum est ex parte auxi-
lii divini.*

4. Hominem in statu naturæ lapsæ, perdidisse
libertatem arbitrii, sic ut concupiscentiæ, aut
gratiæ internæ non possit resistere. Cum tamen
Scriptura contrarium dicat Act. 7. v. 51. *Vos*
semper Spiritui sancto resistitis.

5. Deum hominibus præcipere impossibilia,
adeòque omnia mandata non posse servari.
Contra Apostolum ad Philip. 4. v. 13. *Omnia*
possum in eo qui me confortat.

Hæc autem omnia quid aliud docent, quam
omnem

omnem rectè vivendi curam abiicere, pietatem & bona opera pro nihilo habere, salutem suam aut damnationem inevitabili necessitati relinquere? Illam autem doctrinam tradit Calvinus *l. 3. instit. cap. 21. 22. 23.* & sæpius alibi.

Undè oritur illud hominum desperatorum dilemma. Vel ab æterno sum prædestinatus ad cœlum, vel reprobatus ad infernum. Si prædestinatus, quidquid agam salvabor: si reprobatus, quidquid agam certò damnabor. Ergo non debeo de bona vel mala vita esse sollicitus.

Sed hujus dilemmatis fallacia dissolvitur hoc modo: Si sum prædestinatus, per media scilicet in mea potestate constituta, certò salvabor, si illa media adhibeam; damnabor si illa nolim adhibere. In mea autem libertate relictum est, illa media amplecti, ex quibus debeo esse prædestinatus, vel ea omittendo efficere ut sim reprobatus: quod satis unicuique rectè vivendi curam imponit. Ut patet in hac ægrotantis similitudine. Vel Deus ab æterno prævidit & decrevit te ex hoc morbo moriturum, vel non. Si prævidit moriturum, certò morieris, sin minùs, certò convalesces. An ideo omittes medicinam idoneam applicare ne mors obrepat? Quod si putas vitam corporis per medicinam conservari posse ne intereat, quomodò non credis te per Pœnitentiam, & bona Opera impedire posse ne mortem animæ æternam incurras.

Ut verò hi, aliique errores de Gratia divina, & Libertate humana accuratius refellantur, plures de iis horum temporum controversiæ in sequentibus explicandæ erunt.